

Anni Sumari

He elivät yhdessä

Savut jäätyvät kukkatarhoiksi kylmässä ilmassa – naiset muuttuvat hengitellen hautausmaiksi. Viimeiset pilvien valkyriat – talvi suutelee pois pisarat heidän suupielistään.

He elivät yhdessä, ihanuudessa ja ilossa, kunnes tuli se, joka riistää meiltä kaiken riemun ja katkaisee ystävyiden siteet. Mutta tulkoon kaikkien osaksi sen armo, joka elää ikuisesti eikä koskaan kuole ja jolla on vallan ja voiman avaimet kädessään!

Joki ojentaa yhtä ainoaa, mudankeltaiseksi ruskettunutta, karvaista käsivarttaan, pyytää kolikkoa. Tienauha pakatoi maiseman vihreän ja keltaisen. Olen allergiasta pilkullinen kuin dalmatiankoira. Meidän pitäisi sittenkin olla vain koiria toisillemme – kaipaan kullanuskeaa poikaa, kitaristia, minuun päin käännettyä selkää jota kosketus ei herätä, hyvää unta korkeilta Andeilta. Hänpä halusi nuoremman naisen ja viisi lasta. Más que pasa?

He elivät yhdessä kauan ihanuudessa ja onnessa, kunnes tuli se, joka riistää meiltä kaiken riemun ja katkaisee kaikki maiset siteet.

”Leikkaan kurkkusi auki viiltelen vittusi viipaleiksi”, sinä sanoit. Mutta sinun jälkeesi on tullut monta parantajaa, ja uutta kurkunleikkaajaa, luulin että naisen elämä olisi helpompaa. Puhuinko koskaan muusta kuin rakkaudesta? Mutta meidät halutaan pirstoa, ei ole muuta uskollista kuin pumpattava barbara tai jokin ynisevä eläin, maksaleike jota raiskata bussin takapenkillä.

Siinä se, mitä meille kerrotaan tästä asiasta. Mutta ylistetty olkoon hän, joka tietää kaiken parhaiten!

Viimeiseksi voisin kirjoittaa puhelinluettelon: kaikki joille en antanut puhelinnumeroani vaan pyysin sen heiltä, voidakseni olla koskaan soittamatta. Yhdenkään kasvoja en muista, en edes kansallisuutta. Olivatko aeduja, arverneja, nervejä, morineja, petrokoreja, veliokasseja, gabaleita vai pirusteja. Yksinäisyys surettaa minua, Billy, mutta en tunne yhtäkään pariskuntaa jota ihailisin tai kadehtisin; olen erehtynyt paljossa.

Siinä se, mitä olemme kuulleet näiden miesten ja naisten merkillisistä kohtaloista; mutta ylistetty olkoon hän, joka elää iäti ja jonka käskystä päivä ja yö vuorottelevat.

Inhottavinta maailmassa: miehet jotka eivät siedä itseään älykkäämpiä naisia. Mutta jos joskus näen suoruutta, joka ei tunnu olevan peräisin mistään kulttuurista – minä viehätyn. Paradokseja: ”Jos kukaan koskaan saisi tietää tämän, minkä juuri kerroin sinulle itsestäni, tuntematon nainen, minut tuhottaisiin.”

Ja niin he elivät ihanuudessa ja ilossa, kunnes tuli se, joka riistää meiltä kaiken riemun, se, joka kukistaa jokaisen linnan ja täyttää jokaisen asumuksen murheella. Mutta ylistetty olkoon hän, jolla on valta ja voima nyt siinä kuin ennen!

Anni Sumarin teoksia

Matkakertomuksia pimeydestä. Miniattyryjä (WSOY 1986)

Beautiful dreamer. Lyhyttä proosaa (WSOY 1987)

Lyhenevä laulu kärsimyksen onnellisista puolista (Like 1992)

Sarkofagi (Like 1994)

Sinun elämäsi jättiläinen (Like 1996)

Mitta ja määrä (Like 1998)

Sineriaani (Like 2000)

Junanäytelmä. Sadanseitsemän kirjailijan matka junalla

Euroopan halki (Like 2001)

Vuodet vetten päällä (Johnny Kniga 2003)

Läpinäkyvä punainen (Johnny Kniga 2005)

Suomentanut muun muassa Samuel Beckettin tuotantoa

Poetiikkakonferenssi Helsingissä 22. elokuuta 2007